

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ Nr. 42/2017 din 9 iunie 2017

pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

EMITENT: GUVERNUL ROMÂNIEI

PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 438 din 13 iunie 2017

Având în vedere că, în calitatea sa de stat membru cu drepturi depline al Uniunii Europene, României îi revine sarcina de a transpune și implementa directivele adoptate de Uniunea Europeană,

luând în considerare faptul că România are obligația transpunerii Directivei (UE) 2016/881 a Consiliului din 25 mai 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal până la data de 4 iunie 2017, având totodată obligația de a comunica Comisiei textul acestor măsuri,

ținând cont că statele membre urmează să aplice măsurile respective de la data de 5 iunie 2017,

în considerarea faptului că orice întârziere a autorităților române poate conduce la declanșarea acțiunii de neîndeplinire a obligațiilor de stat membru, potrivit art. 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

pentru evitarea impunerii sancțiunilor împotriva României conform art. 260 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene care accelerează mecanismul de impunere a sancțiunilor pecuniare în cazul în care Comisia Europeană sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu privire la faptul că România nu și-a îndeplinit obligația de a comunica măsurile de transpunere a unei directive în conformitate cu o procedură legislativă,

având în vedere Comunicarea (2017)/C 18/02 potrivit căreia Comisia Europeană va solicita Curții de Justiție a Uniunii Europene să aplice statelor membre care depășesc termenul de transpunere a directivelor atât penalități cu titlu cominatoriu, cât și o sumă forfetară care, în cazul României, potrivit Comunicării COM [C(2016)5091] va fi de minimum 1.849.000 euro,

luând în considerare necesitatea depunerii tuturor diligențelor pentru transpunerea în termen a Directivei 2016/881/UE și notificarea măsurilor de transpunere înainte de sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene,

ținând cont că schimbul automat de informații privind rapoartele pentru fiecare țară în parte între statele membre contribuie la descurajarea planificării fiscale agresive practicate de grupul de întreprinderi multinaționale, întrucât acestea vor dispune de informațiile necesare pentru a depista grupurile de întreprinderi multinaționale care practică planificarea fiscală agresivă și pentru a reacționa în mod corespunzător,

având în vedere că printre consecințele planificării fiscale agresive se numără deducerile duble atât în statul de origine, cât și în statul de rezidență, dubla neimpozitare, adică nici în statul de origine, nici în statul de rezidență al grupului, ceea ce conduce la reducerea bazei de impozitare și, implicit, la reducerea nivelului impozitelor,

luând în considerare că lipsa unor cerințe în materie de transparentă impuse grupurilor de întreprinderi multinaționale privind structura, politica lor de stabilire a prețurilor de transfer, precum și tranzacțiile lor interne cu părți afiliate permit acestora transferul artificial de venituri importante către țări avantajoase din punct de vedere fiscal pentru a-și reduce impozitele, ceea ce are un impact negativ asupra bugetului de stat datorită nealocării profitului în jurisdicția în care își desfășoară activitatea,

ținând cont că adoptarea acestor măsuri în regim de urgență va obliga grupurile de întreprinderi multinaționale să aloce corect profiturile în funcție de jurisdicțiile fiscale în care își desfășoară activitatea,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

ART. I

Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 286, litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

"i) schimb de informații automat:

1. în sensul art. 291 alin. (1), art. 291¹ și al art. 291³, comunicarea sistematică a informațiilor predefinite către alt stat membru, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite. În sensul art. 291 alin. (1), prin informații disponibile se înțelege informațiile din dosarele fiscale ale statelor membre care comunică informațiile respective, ce pot fi accesate în conformitate cu procedurile de colectare și de procesare a informațiilor din acel stat membru;

2. în sensul art. 291 alin. (4), comunicarea sistematică a informațiilor predefinite referitoare la rezidenții din alte state membre către statul membru de rezidență relevant, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite;

3. în sensul oricăror altor dispoziții din prezentul capitol, cu excepția prevederilor art. 291 alin. (1) și (4), art. 291¹ și art. 291³, comunicarea sistematică de informații predefinite furnizate în conformitate cu pct. 1 și 2.

În sensul art. 291 alin. (4) și (7), art. 304 alin. (2) și art. 308 alin. (2) și (3), orice termen scris cu inițială majusculă are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul cod. În sensul art. 291³ și al anexei nr. 3 la prezentul cod, orice termen scris cu inițială majusculă are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare prevăzute în această anexă."

2. După articolul 291² se introduce un nou articol, articolul 291³, cu următorul cuprins:

"ART. 291³

Domeniul de aplicare și condițiile schimbului automat obligatoriu de informații cu privire la raportul pentru fiecare țară în parte

(1) O societate-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale care își are rezidența fiscală în România sau o altă entitate raportoare, în conformitate cu secțiunea II din anexa nr. 3 la prezentul cod, au obligația să depună un raport pentru fiecare țară în parte, pentru fiecare an fiscal de raportare, în termen de 12 luni de la ultima zi a anului fiscal de raportare a grupului de întreprinderi multinaționale, în conformitate cu secțiunea II din anexa nr. 3 la prezentul cod.

(2) Autoritatea competentă din România care primește raportul pentru fiecare țară în parte prevăzut la alin. (1) transmite, prin intermediul schimbului de informații automat și în termenul stabilit la alin. (4), raportul pentru fiecare țară în parte oricărui altui stat membru în care, pe baza informațiilor din raportul pentru fiecare țară în parte, una sau mai multe entități constitutive din grupul de întreprinderi multinaționale al entității raportoare își au rezidența fiscală sau sunt supuse impozitării pentru activitatea economică desfășurată prin intermediul unui sediu permanent.

(3) Raportul pentru fiecare țară în parte trebuie să conțină următoarele informații cu privire la grupul de întreprinderi multinaționale:

a) informații agregate referitoare la suma veniturilor, profitul/pierderile anterioare impozitării veniturilor, impozitul pe venit plătit, impozitul pe venit acumulat, capitalul declarat, profitul nedistribuit, numărul de salariați și imobilizările corporale, altele decât numerarul sau echivalentele de numerar pentru fiecare jurisdicție în care își desfășoară activitatea grupul de întreprinderi multinaționale;

b) identificarea fiecărei entități constitutive din grupul de întreprinderi multinaționale, precizând jurisdicția în care își are rezidența fiscală respectiva entitate constitutivă și, în cazul în care este diferită de respectiva jurisdicție de rezidență fiscală, jurisdicția potrivit legislației în temeiul căreia este organizată respectiva entitate constitutivă și natura principalei sau principalelor activități economice ale respectivei entități constitutive.

(4) Transmiterea are loc în termen de 15 luni de la ultima zi a anului fiscal al grupului de întreprinderi multinaționale la care se referă raportul pentru fiecare țară în parte. Primul raport pentru fiecare țară în parte se transmite pentru anul fiscal al grupului de întreprinderi multinaționale care începe de la data de 1 ianuarie 2016 sau ulterior acestei date, în termen de 18 luni de la ultima zi a anului fiscal respectiv."

3. La articolul 299, după alineatul (5) se introduc trei noi alineate, alineatele (6) - (8), cu următorul cuprins:

"(6) Prin excepție de la prevederile alin. (1) - (4), informațiile comunicate de statele membre între ele în temeiul art. 291³ sunt utilizate în scopul evaluării riscurilor de nivel înalt aferente prețurilor de transfer și a riscurilor aferente erodării bazei impozabile și transferului profiturilor, inclusiv al evaluării riscului de neconformare de către membrii grupului de întreprinderi multinaționale la normele aplicabile în materie de prețuri de transfer și, după caz, în scopul analizelor economice și statistice.

(7) Ajustarea prețurilor de transfer de către autoritățile fiscale din statul membru destinat nu se bazează pe informațiile care fac obiectul schimbului în temeiul art. 291³.

(8) Autoritatea competentă din România poate utiliza informațiile primite, în temeiul art. 291³, de la celelalte autorități competente din statele membre, ca bază pentru efectuarea de cercetări suplimentare ale acordurilor prelabile privind prețul de transfer prevăzute la art. 52, ale grupului de întreprinderi multinaționale sau ale altor aspecte de natură fiscală în cursul unui control fiscal și pot fi făcute ajustări corespunzătoare ale venitului impozabil al entității constitutive."

4. La articolul 303, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(7) Regimul lingvistic adoptat de Comisia Europeană, în temeiul art. 20 alin. (5) al Directivei 2011/16/UE, nu împiedică autoritatea competentă din România să comunice informațiile menționate la art. 291¹ și 291³ în limba română. Cu toate acestea, regimul lingvistic respectiv poate prevedea ca elementele esențiale ale unor astfel de informații să fie trimise, de asemenea, într-o altă limbă oficială și de lucru a Uniunii Europene."

5. La articolul 303, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

"(8) Schimbul de informații automat cu privire la raportul pentru fiecare țară în parte în conformitate cu prevederile art. 291³ se efectuează utilizând formularul-tip aprobat prin ordin al președintelui A.N.A.F."

6. La articolul 304, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

"(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), informațiile comunicate în temeiul art. 291³ alin. (2) se furnizează exclusiv prin mijloace electronice utilizând rețeaua CCN."

7. La articolul 306, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(3) Autoritatea competentă din România transmite Comisiei Europene o evaluare anuală a eficacității schimbului de informații automat prevăzut la art. 291, 291¹ și 291³, precum și rezultatele practice obținute, utilizând formularul și condițiile de transmitere adoptate de către Comisia Europeană, conform art. 23 din Directiva 2011/16/UE."

8. La articolul 336 alineatul (1), după litera Ț) se introduc două noi litere, literele u) și v), cu următorul cuprins:

"u) depunerea cu întârziere de către entitățile raportoare a raportului pentru fiecare țară în parte, potrivit art. 291³ alin. (1), sau transmiterea de informații incorecte ori incomplete;

v) nedepunerea de către entitățile raportoare a raportului pentru fiecare țară în parte, potrivit art. 291³ alin. (1)."

9. La articolul 336 alineatul (2), după litera k) se introduc două noi litere, literele l) și m), cu următorul cuprins:

"l) cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. u);

m) cu amendă de la 70.000 lei la 100.000 lei în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. v)."

10. După anexa nr. 2 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 3, având conținutul prevăzut în anexa la prezenta ordonanță de urgență.

ART. II

Modelul și conținutul raportului pentru fiecare țară în parte prevăzut la art. 291³ alin. (1) și ale notificărilor prevăzute în anexa nr. 3, secțiunea a II-a, pct. 7 și 8 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

ART. III

Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. I pct. 9, care intră în vigoare în termen de 10 zile de la data publicării.

*

Prevederile prezentei ordonanțe de urgență transpun art. 1 și secțiunile I și II din anexa III la Directiva (UE) 2016/881 a Consiliului din 25 mai 2016 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 146 din 3 iunie 2016.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Viorel Ștefan

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleşcanu

p. Ministrul delegat pentru afaceri europene,

Bogdan Mănoiu,

secretar de stat

Bucureşti, 9 iunie 2017.

Nr. 42.

ANEXĂ

(Anexa nr. 3 la Legea nr. 207/2015)

NORME

de raportare pentru grupurile de întreprinderi multinaţionale

SECŢIUNEA I

Definiţiile termenilor

Următorii termeni sunt definiţi în continuare:

1. Grup înseamnă un ansamblu de întreprinderi legate prin dreptul de proprietate sau prin control, astfel încât acesta fie este obligat să elaboreze situaţii financiare consolidate în scopuri de raportare financiară în temeiul principiilor contabile aplicabile, fie ar fi obligat să facă acest lucru dacă participaţiile în capitalurile proprii ale oricăreia dintre întreprinderile respective ar fi tranzacţionate la o bursă de valori publice.

2. Întreprindere înseamnă o formă de desfăşurare a unei activităţi economice de către o persoană menţionată la art. 286 lit. k), cu excepţia persoanelor fizice.

3. Grup de întreprinderi multinaţionale înseamnă un grup care include două sau mai multe întreprinderi a căror rezidenţă fiscală se află în jurisdicţii diferite sau care include o întreprindere cu rezidenţa fiscală într-o jurisdicţie, dar care este imposibilă în altă jurisdicţie pentru activitatea desfăşurată prin intermediul unui sediu permanent şi care nu este un grup de întreprinderi multinaţionale exclus.

4. Grup de întreprinderi multinaţionale exclus înseamnă un grup care, în anul precedent anului fiscal de raportare, are un venit consolidat total mai mic de 750.000.000 euro sau o sumă în lei echivalentă cu 750.000.000 euro, astfel cum se reflectă în situaţiile financiare consolidate ale grupului pentru respectivul an fiscal precedent.

Pentru fiecare an fiscal de raportare, la determinarea sumei în lei se va utiliza cursul de schimb mediu al lunii ianuarie 2015 comunicat de Banca Naţională a României.

Venitul consolidat total se determină conform prevederilor Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului, transpusă în legislația națională.

5. Entitate constitutivă înseamnă oricare dintre următoarele:

a) o unitate operațională separată a unui grup de întreprinderi multinaționale care este inclusă în situațiile financiare consolidate ale grupului de întreprinderi multinaționale în scopul raportării financiare sau care ar fi inclusă în acestea dacă participațiile în capitalurile proprii ale respectivei unități operaționale aparținând unui grup de întreprinderi multinaționale ar fi tranzacționate la o bursă de valori publice;

b) o astfel de unitate operațională care este exclusă din situațiile financiare consolidate ale grupului de întreprinderi multinaționale exclusiv din motive de mărime sau de importanță relativă;

c) un sediu permanent al oricărei unități operaționale separate a unui grup de întreprinderi multinaționale menționate la lit. a) sau b), cu condiția ca unitatea operațională în cauză să elaboreze o situație financiară separată pentru respectivul sediu permanent în scopul raportării financiare, al raportării în scopuri de reglementare sau al raportării fiscale ori în scopuri de control intern al managementului.

6. Entitate raportoare înseamnă entitatea constitutivă însărcinată să prezinte, în numele grupului de întreprinderi multinaționale, un raport pentru fiecare țară în parte în conformitate cu cerințele art. 291³ alin. (3) în jurisdicția în care aceasta își are rezidența fiscală. Entitatea raportoare poate fi societatea-mamă finală, societatea-mamă surogat sau o societate descrisă la secțiunea II pct. 1.

7. Societate-mamă finală înseamnă o entitate constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale care îndeplinește următoarele criterii:

a) are, în mod direct sau indirect, un interes suficient în ceea ce privește una sau mai multe entități constitutive ale grupului respectiv de întreprinderi multinaționale, astfel încât este obligată să elaboreze situații financiare consolidate în temeiul principiilor contabile general aplicabile în jurisdicția în care își are rezidența fiscală sau ar fi obligată să facă acest lucru dacă participațiile sale în capitalurile proprii ar fi tranzacționate la o bursă de valori publice în jurisdicțiile în care aceasta își are rezidența fiscală;

b) în respectivul grup de întreprinderi multinaționale nu există nicio altă entitate constitutivă care să aibă, în mod direct sau indirect, un interes precum cel descris la lit. a) în prima entitate constitutivă menționată.

8. Societate-mamă surogat înseamnă o entitate constitutivă a grupului de întreprinderi multinaționale care a fost desemnată de respectivul grup de întreprinderi multinaționale ca unic substitut pentru societatea-mamă finală, cu scopul de a prezenta, în numele grupului de întreprinderi multinaționale în cauză, un raport pentru fiecare țară în parte în jurisdicția în care respectiva entitate constitutivă își are rezidența fiscală, atunci când se aplică una sau mai multe dintre condițiile stabilite la secțiunea II pct. 1 lit. b).

9. An fiscal înseamnă o perioadă contabilă anuală pentru care societatea-mamă finală a grupului de întreprinderi multinaționale își pregătește situațiile financiare.

10. An fiscal de raportare înseamnă anul fiscal ale cărui rezultate financiare și operaționale sunt reflectate în raportul pentru fiecare țară în parte menționat la art. 291³ alin. (3).

11. Acord privind stabilirea autorității competente înseamnă un acord care se încheie între reprezentanții autorizați din România și cei ai unei jurisdicții din afara Uniunii Europene care sunt părți la un acord internațional și care prevede schimbul automat de rapoarte pentru fiecare țară în parte între jurisdicțiile semnatare.

12. Acord internațional înseamnă Convenția multilaterală privind asistența administrativă reciprocă în materie fiscală, o convenție fiscală bilaterală sau multilaterală sau un acord privind schimbul de informații în domeniul fiscal la care România este parte și care, prin clauzele sale, conferă forță juridică schimbului de informații în domeniul fiscal între jurisdicții, inclusiv schimbului automat de astfel de informații.

13. Situații financiare consolidate înseamnă situațiile financiare ale unui grup de întreprinderi multinaționale în care activele, datoriile, veniturile, cheltuielile și fluxurile de numerar ale societății-mamă finale și ale entităților constitutive sunt prezentate ca fiind ale unei singure entități economice.

14. Eșec sistemic cu privire la o jurisdicție înseamnă fie faptul că o jurisdicție a încheiat cu România un acord privind stabilirea autorității competente care este încă în vigoare, dar a suspendat schimbul automat, din alte motive decât cele conforme cu clauzele acordului, fie faptul că o jurisdicție a omis în alt fel, în mod repetat, să transmită automat României rapoartele pentru fiecare țară în parte, aflate în posesia sa, ale grupurilor de întreprinderi multinaționale care dețin entități constitutive în România.

SECȚIUNEA a II-a

Cerințe generale de raportare

1. O entitate constitutivă rezidentă în România, care nu este societatea-mamă finală a unui grup de întreprinderi multinaționale, prezintă un raport pentru fiecare țară în parte referitor la anul fiscal de raportare al unui grup de întreprinderi multinaționale din care face parte, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

a) entitatea își are rezidența fiscală în România;

b) îndeplinește una dintre următoarele condiții:

(i) societatea-mamă finală a grupului de întreprinderi multinaționale nu este obligată să prezinte un raport pentru fiecare țară în parte în jurisdicțiile în care își are rezidența fiscală;

(ii) jurisdicția în care își are rezidența fiscală societatea-mamă finală este parte la un acord internațional în vigoare, la care România este parte, dar nu este parte la un acord privind stabilirea autorității competente în vigoare la care să fie parte România, până la momentul specificat la art. 291³ alin. (1), în vederea prezentării raportului pentru fiecare țară în parte pentru anul fiscal de raportare;

(iii) în jurisdicția în care își are rezidența fiscală societatea-mamă finală s-a produs un eșec sistemic care a fost notificat de către autoritatea competentă din România entității constitutive care își are rezidența fiscală în România.

2. Fără a aduce atingere obligației societății-mamă finale menționate la art. 291³ alin. (1) sau a societății sale mamă surogat de a prezenta primul raport pentru fiecare țară în parte pentru anul fiscal al grupului de întreprinderi multinaționale care începe de la data de 1 ianuarie 2016 sau după această dată, obligația pentru entitățile constitutive prevăzute la pct. 1 din prezenta secțiune se aplică rapoartelor pentru fiecare țară în parte în ceea ce privește anii fiscali de raportare care încep de la data de 1 ianuarie 2017 sau după această dată.

3. O entitate constitutivă rezidentă în România, astfel cum este definită la pct. 1 din prezenta secțiune, solicită societății sale mamă finale să îi pună la dispoziție toate informațiile necesare pentru a-i permite să își îndeplinească obligațiile de a prezenta un raport pentru fiecare țară în parte, în conformitate cu art. 291³ alin. (3). În cazul în care nu a obținut sau nu a dobândit toate informațiile necesare pentru întocmirea raportului pentru grupul de întreprinderi multinaționale, entitatea constitutivă prezintă un raport pentru fiecare țară în parte care conține toate informațiile

de care dispune, obținute sau dobândite, și notifică autorității competente din România că societatea-mamă finală a refuzat să pună la dispoziție informațiile necesare. Acest lucru nu aduce atingere dreptului autorității competente din România de a aplica sancțiunile prevăzute în legislația sa națională. De asemenea, autoritatea competentă din România informează toate autoritățile competente din statele membre cu privire la refuzul sus-menționat.

4. Dacă același grup de întreprinderi multinaționale are mai mult de o entitate constitutivă cu rezidența fiscală în Uniunea Europeană și dacă se aplică una sau mai multe dintre condițiile stabilite la lit. b) de la pct. 1 din prezenta secțiune, grupul de întreprinderi multinaționale poate desemna una dintre respectivelor entități constitutive să prezinte raportul pentru fiecare țară în parte în conformitate cu cerințele art. 291³ alin. (3), cu privire la un an fiscal de raportare, în termenul specificat la art. 291³ alin. (1) și să notifice autorității competente din România că prezentarea are ca scop îndeplinirea obligației de raportare care le revine tuturor entităților constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale în cauză care își au rezidența fiscală în Uniunea Europeană. Autoritatea competentă din România comunică, în temeiul art. 291³ alin. (2), raportul pentru fiecare țară în parte pe care l-a primit oricărui altui stat membru în care, pe baza informațiilor din raportul pentru fiecare țară în parte, una sau mai multe entități constitutive ale grupului de întreprinderi multinaționale din care face parte entitatea raportoare fie își au rezidența fiscală, fie sunt impozabile pentru activitatea economică desfășurată prin intermediul unui sediu permanent.

5. În cazul în care o entitate constitutivă nu poate obține sau dobândi toate informațiile necesare, prevăzute la art. 291³ alin. (3), pentru a prezenta un raport pentru fiecare țară în parte, respectiva entitate constitutivă nu este eligibilă pentru a fi desemnată drept entitate raportoare pentru grupul de întreprinderi multinaționale în conformitate cu pct. 4 din prezenta secțiune. Această regulă nu aduce atingere obligației entității constitutive de a notifica autoritatea competentă din România cu privire la faptul că societatea-mamă finală a refuzat să pună la dispoziție informațiile necesare.

6. Prin excepție de la pct. 1 - 5 din prezenta secțiune, atunci când se aplică una sau mai multe dintre condițiile stabilite la pct. 1 lit. b) din prezenta secțiune, o entitate constitutivă nu este obligată să prezinte un raport pentru fiecare țară în parte referitor la anul fiscal de raportare, dacă grupul de întreprinderi multinaționale în cadrul căruia aceasta este o entitate constitutivă a pus la dispoziție un raport pentru fiecare țară în parte, în conformitate cu art. 291³ alin. (3), referitor la respectivul an fiscal, prin intermediul unei societăți-mamă surogat, care prezintă respectivul raport pentru fiecare țară în parte autorității fiscale din jurisdicția în care își are rezidența fiscală la data specificată la art. 291³ alin. (1) sau anterior acestei date și care, în cazul în care societatea-mamă surogat își are rezidența fiscală într-o jurisdicție din afara Uniunii Europene, îndeplinește următoarele condiții:

a) jurisdicția în care își are rezidența fiscală societatea-mamă surogat prevede obligația de a prezenta rapoarte pentru fiecare țară în parte în conformitate cu cerințele art. 291³ alin. (3);

b) jurisdicția în care își are rezidența fiscală societatea-mamă surogat a încheiat un acord privind stabilirea autorității competente, care este în vigoare, la care este parte România, până la data specificată la art. 291³ alin. (1), în vederea prezentării raportului pentru fiecare țară în parte pentru anul fiscal de raportare;

c) jurisdicția în care își are rezidența fiscală societatea-mamă surogat nu a notificat autorității competente din România un eșec sistemic;

d) cel târziu în ultima zi a anului fiscal de raportare al grupului de întreprinderi multinaționale în cauză, jurisdicția în care își are rezidența fiscală societatea-mamă surogat a fost informată de către entitatea constitutivă cu rezidența fiscală în jurisdicția respectivă că ea este societatea-mamă surogat;

e) s-a transmis o notificare autorității competente din România în conformitate cu pct. 8.

7. O entitate constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale care își are rezidența fiscală în România are obligația să notifice autorității competente din România dacă este societatea-mamă

finală sau societatea-mamă surogat sau entitatea constitutivă desemnată conform pct. 1 - 5 din prezenta secțiune, până cel târziu în ultima zi a anului fiscal de raportare al respectivului grup de întreprinderi multinaționale, dar nu mai târziu de ultima zi de depunere a declarației fiscale a respectivei entități constitutive pentru anul fiscal precedent.

8. În cazul în care o entitate constitutivă a unui grup de întreprinderi multinaționale care își are rezidența fiscală în România nu este societatea-mamă finală, nici societatea-mamă surogat, nici entitatea constitutivă desemnată conform pct. 1 - 5 din prezenta secțiune, entitatea respectivă are obligația să notifice autorității competente din România identitatea și rezidența fiscală a entității raportoare până cel târziu în ultima zi din anul fiscal de raportare al respectivului grup de întreprinderi multinaționale, dar nu mai târziu de ultima zi de depunere a declarației fiscale a respectivei entități constitutive pentru anul fiscal precedent.

9. Raportul pentru fiecare țară în parte specifică moneda în care sunt exprimate sumele menționate în raportul respectiv.